

A black and white photograph of a young child with bangs lying in bed, looking up and holding a small stuffed animal. The child is wearing a patterned nightgown. The background shows a quilted bedspread and pillows.

**Jeg blir'
så bange**

Jeg blir' så bange

Filmen handler om den 5-årige Rikke. Fra hun bliver hentet i børnehaven, til hun skal sove om aftenen, oplever hun forskellige ting, hun bliver bange for: at være alene hjemme, at gå på w.c. og at ligge alene i mørke.

Filmen henvender sig til børn i alderen 3-6 år, og den er lavet som oplæg til en diskussion.

Vi forestiller os dog også, at filmen kan bruges som oplæg for voksne (pædagoger og forældre).

Pjecen henvender sig til voksne, der skal vise filmen. Pjecen er delt i to:

1) Når filmen skal vises for børn

2) Når filmen skal vises for voksne

Pjecen indeholder spørgsmål, der kan diskuteres i forbindelse med visningen af filmen.

JEG BLI'R SÅ BANGE. 16 mm, farve. 23 min. En film af Mette Knudsen, Katia Forbert Petersen og Elisabeth Rygård. Foto: Katia Forbert Petersen. Produceret af Statens Filmcentral hos Hanne Høyberg Filmproduktion. Fotoassistent: Ulla Boje Rasmussen. Klip: Grete Møldrup. Klippeassistent: Jens Bidstrup. Tone: Peter Witt. Konsulenter: Nordstjernens og Bliedes Børnehaven og Agnethe Diderichsen. Musik: Irene Stage og Bjarne Jes Hansen. Medvirkende: Ulla Koppel, Henrik Larsen, Lena Ditte Smith. Udlejning: Statens Filmcentral.

Når filmen vises for børn...

Børn bliver bange af og til. Det bliver voksne også. Angst er noget, det kan være svært at snakke om. Når vi skal fortælle om vores angst til andre, er vi som regel i en situation, hvor vi ikke mere er bange. Vi vil helst glemme det ubehagelige – lige til næste gang. Så hjælper det måske at have talt med andre om det. Filmen her er en lille hverdagshistorie om Rikke, der i løbet af en eftermiddag og aften oplever 3 situationer, hvor hun er bange.

- Da hendes mor går i byen, og hun er alene hjemme.
- Da hun skal på w.c. og tror, at der kommer slanger op af det.
- Da hun skal sove om aftenen. I mørket synes hun, legetøjet er uhyggeligt, og hun er bange for, at hendes marsvin bliver til en trolde.

Filmen lægger op til et lille gys, men holder sig inden for realistiske rammer. Alligevel vil vi bede jer om at være opmærksomme, mens filmen bliver vist. Det er *vigtigt*, at der bliver talt med børnene bagefter. Vi vil foreslå

- at en pædagog giver eksempler på, hvad hun/han er bange for
- at I prøver at få børnene til at fortælle om, hvad de er bange for (evt. kan de tegne det senere på dagen)
- at I snakker med børnene om, hvad det er godt at være bange for (falde ud af vinduet, trafik, fremmede hunde, uhyggelige film)
- at I spørger om, hvad man kan gøre, hvis man er bange (løbe sin vej, snakke med andre om det, kalde på hjælp, selv undgå angstvækkende oplevelser (f.eks. voksenfilm i TV))

Filmens mål er at få børn til at acceptere, at de er bange indimellem, og at få dem til at forstå, at angst er en del af alle menneskers liv – både børns og voksnes. Angsten forstørres, hvis man tror, man er alene om den og tror, at det er bedst at »glemme« den.

Husk at sige til forældrene, at I har set en film med det emne, så de også kan snakke med børnene.

Når filmen vises for voksne...

Voksne bliver bange af og til. Det gør børn også. Børn er ikke meget for at tale om deres angst. De oplever også sjældent, at voksne gør det. Filmen her er beregnet på børn i alderen 3-6 år, men vi mener, at det kunne være en god idé at vise den til et forældremøde som oplæg til en diskussion om, hvordan vi som forældre/pædagoger griber problemet om børns angst an.

Børn viser f.eks. deres angst gennem at tale om hekse og trolde. De giver deres angst en troldeform. Men den angst, de føler, er den samme, som voksne føler.

Fordi vi som voksne er vant til at undertrykke vores angst, så affejer vi børnenes spørgsmål. Vi beroliger for hurtigt uden at lytte efter, hvad der kan gemme sig bag.

I det følgende har vi givet nogle råd, som I evt. kan bruge, når filmen vises for forældre eller andre voksne.

- En pædagog kan give et konkret eksempel fra børnehaven på, hvordan et barns angst viser sig, indirekte eller åbent.

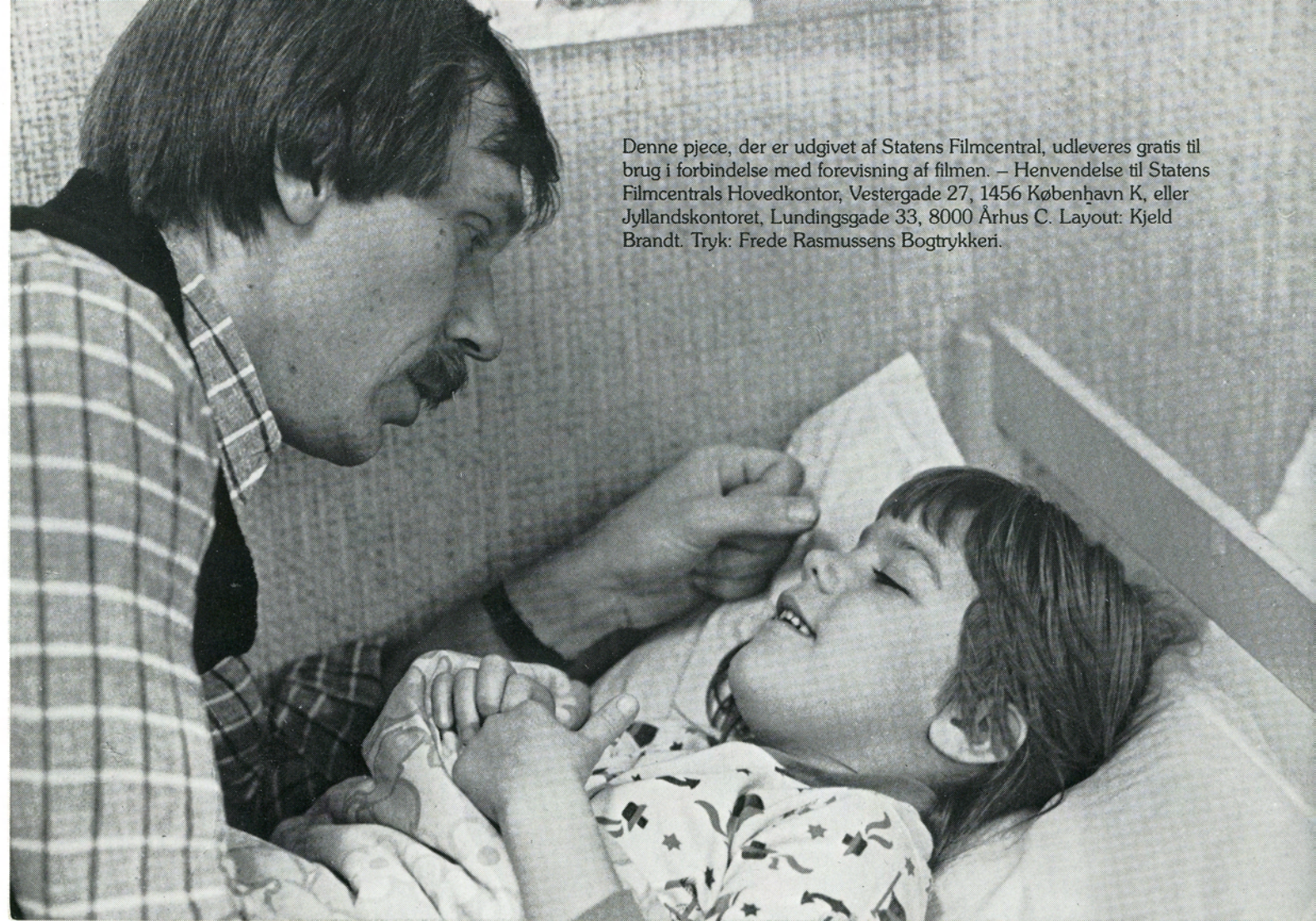
- Hvordan beskytter vi vores børn mod unødigt angst? (Hvad ser de i TV, i tegneserier, hvad hører de fra kammerater? Hvad hører de voksne tale om?)
- Hvordan hjælper vi børnene til at fortælle om deres angst? (Når de har mareridt, er blevet drillet, har set en uhyggelig film)
- Hvordan lærer vi barnet at håndtere sin angst rimeligt? (Hvad skal det lære at være bange for/undgå? Trafik, fremmede hunde, »børnelokkere«, alt for uhyggelige film/tegnaserier)

I efteråret 1981 udkommer en børnebog over filmen; den kan evt. være en støtte i bearbejdningen af emnet.

Vi håber, I får glæde af filmen, og vil meget gerne have positiv eller negativ kritik af den.

Mange hilsner
Katia Forbert Petersen, Mette Knudsen og Elisabeth Rygård

Denne pjece, der er udgivet af Statens Filmcentral, udleveres gratis til brug i forbindelse med forevisning af filmen. – Henvendelse til Statens Filmcentrals Hovedkontor, Vestergade 27, 1456 København K, eller Jyllandskontoret, Lundingsgade 33, 8000 Århus C. Layout: Kjeld Brandt. Tryk: Frede Rasmussens Bogtrykkeri.

Denne pjece, der er udgivet af Statens Filmcentral, udleveres gratis til brug i forbindelse med forevisning af filmen. – Henvendelse til Statens Filmcentrals Hovedkontor, Vestergade 27, 1456 København K, eller Jyllandskontoret, Lundingsgade 33, 8000 Århus C. Layout: Kjeld Brandt. Tryk: Frede Rasmussens Bogtrykkeri.